

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ 72

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΤΟΣ Β'

Συνδρομή υποχρεωτική έτησίᾳ προπληρωτέᾳ ἐν Κύπρῳ Σελ. 6. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἀρθρον σύμφωνα τῷ προσημασμένῳ τῆς "ΣΑΛΛΗΓΙΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατρίβοι κατ' ὅποιον πᾶν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορᾷ τὴν "ΣΑΛΛΗΓΑ" δέον νὰ διευθύνεται τῷ Συναρκτῇ Σ. ΧΥΜΟΖΙΔῃ εἰς Λεμεσό.

ΕΠΙΘΕΤΟΝ Σ. ΠΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιρροή σας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ὁρμή θὰ φανερωθῇ.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

24, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ μέλαν ἐκ Βορρᾶ ἀνυψούμενον νέφος καὶ ἐν τῷ νέφει φῶς, ἀλλ' οὐδὲν ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν τῷ φωτὶ κάτοπτρον καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ἡ μεγάλη πόλις ἡ Βαβυλὼν, ἡ Λουδίνον κέκληται ἥς ὑπερβεν ἔστη τὸ νέφος. Καὶ εἶπε μοι υἱὸς ἀνθρώπου οὗ τὸ ὄνομα «Pall Mall» βλέπον καὶ ἰδὲ ὦ ἄνθρωπε σὺ δὲ προστασίαν τῆς δημοσίας ἡθικῆς ἀπαιτῶν καὶ διὰ τὴν πλεονασίν τῶν ἀνηθικοτήτων δυσανασχετῶν, βλέπον στυγερώ τῷ βλέμματι καὶ ἰδὲ ἐν τῇ Μητροπόλει ταύτῃ, ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς ὁποίας ἔχεις τοὺς ἀρχηγούς, καὶ γινώθι ἐκ τοῦ δείγματος τὸ ποῖόν τοῦ πράγματός, ὅπερ ἀπαιτεῖς.

Ἐν τῇ φωνῇ ταύτῃ ἐταράχθη τὰ ἐντός μου καὶ περιδεεὶ δέλεμματι ἠτένιστα τῷ κατόπτρῳ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ κόρας μυρίας κλαιούσας καὶ τὰς κόμης τιλλούσας ὡς δεινὴν πεπονθῆσας συμφορὰν, οὐκ ἐτόλμων δ' ἐρωτῆσαι τί τὸ τῆς τσαούτης αὐτῶν ὀλίφει αἴτιον. Στραφεὶς οὖν, τὸ τὴν διαταγὴν ταύτην δόν μοι πρόσωπον ἀνεζήτησαν, ἀλλ' ἐκεῖνο μόλις ἀνοῖξαν τὸ στόμα ἠρπάγη καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤχθη. Τούτῳ παρακολουθήσας ἵσταμαι ἤδη ἐξωθεν (κέκλεινται γὰρ αἱ θύραι) ἵνα τὴν ἀλήθειαν συλλέξω· μεταδῶ ταύτην ὡς ἔρει ὑμῖν. . . Σιγαῖτε οὖν. . .

Ἐπειδὴ καὶ ἐμάθαμεν τότε μετ' εὐχαρίστησίν μας ὅτι ὁ Μεχμετ Ἀλῆ

Ἐρέντης βουλευτῆς ἀγκάλεσεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὸν χωρικὸν παπᾶν, ποῦ ἔγραφεν ὁ «Χωριάτης», ὅτι ἐζητῶν 2 γρόσια χρεωστούμενά του διὰ νὰ θάψῃ ἓνα παιδί, διὰ τοῦτο ἀγκαλιζόμεν καὶ ἐμεῖς κοντὰ τοῦ ἐνα βουλευτῆς ποῦ κηθώ· εἶδαμεν εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις, δὲν ἔκαμεν τὸ χρέος του εἰς τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ ἐσυμφώνησεν με τοὺς ἀγγλους, καὶ ἐφώνησε γὰρ ὅπου ἐλέγαν οἱ Ἑγγλέζοι γὰρ καὶ νὸ οὐ ὁπότε ἐλέγαν ἐκεῖνοι νὸ οὐ.

Πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχή, ἐφέντιμ ἔβη, ἐκεῖνος ὁ ἀντιπρόσωπος, [ποῦ ἂν τὸ θελήσῃς θὰ σοῦ πῶ καὶ ποῖου μέρους ἀντιπρόσωπος εἶνε καὶ πῶς τὸν λαλοῦν, ἀμμὰ ἀφοῦ σοῦ πῶ ὅλα τὰ κουσούρια του καὶ ὕστερα] πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχή λοιπὸν, ἐφώνησε νὸ οὐ μαζὺ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐνικήθησαν οἱ δικοὶ μας εἰς τὴν πρότασιν ποῦ ἔβηκε νὰ κάμουν νόμον ὅτι, ὅταν οἱ βοσκοὶ ἐνὸς χωρίου ταῖζουν τὰ σπέρματα, τὰ ἀμπέλια κτλ. εἰς μέρος παράμερον ἢ τὴν νύκτα ποῦ δὲν τοὺς βλέπει κανένας νὰ μὴ ζητᾷ τὸ δικαστήριον δύο μάρτυρας, ἀλλὰ νὰ καταδικάζῃ ὅλους τοὺς βοσκούς τοῦ χωρίου διὰ νὰ μολογοῦν τὸν ζημιωτὴν καὶ νὰ μὴ κάμνουν χαττίρια εἰς τὸν ἀρκατᾶσιν τοὺς ζημιωτῆν. Δεύτερον, κουσούριν (με συμπαθεῖο λέγω τα κουσούρια ἐγὼ, ἀλλ' ἐὰν ἡ εὐγενεία σου καὶ ὁ λαὸς Τούρκων καὶ Χριστιανῶν τὰ κρίνῃ πῶς δὲν εἶνε κουσούρια, πέ μου το νὰ γράψω πῶς εἶνε

καλὰ καὶ ἐπιτενεμένα πράγματα διὰ νὰ διαλέξῃ ἄλλην φορὰν ὁ λαὸς ὅλον τέτοιον νὰ στέλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ποῦ ἔβηκεν τὸ γὰρ καὶ τὸ νὸ οὐ). Καὶ λοιπὸν ἐφέντιμ ἔβη, δεύτερον, κουσούριν ἔκαμε ποῦ εἶπε νὸ οὐ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ δικού μας νὰ γείνῃ ἡ ἀδεία τοῦ κυνηγίου 5 τελένια ἀντὶ 10, ὥστε ποῦ νὰ δύναται κάθε πτωχὸς ποῦ πιάκει ττουφέκιν 5—6 φορὰς μόνον ὁλόγυρα τοῦ χρόνου νὰ πέρνῃ ἀδείαν διὰ νὰ μὴ πέφτῃ εἰς τὸν πελᾶν ὅποτε πιάσῃ τὸ ττουφέκιν τοῦ διὰ νὰ πάγῃ νὰ γυρίσῃ τὸ ποστὰνιν του ἢ τὸ ἀμπέλιν του καὶ ἂν εὕρῃ κανένα λχὼν ποῦ τοῦ τὰ τρώγει νὰ τὸν πέξῃ.

Τρίτον κουσούριν, ἐφέντιμ ἔβη, ἔκαμε ποῦ εἶπε νὸ οὐ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐχάλασεν τοὺς δικούς μας ποῦ ἠθέλησαν νὰ γράφουσιν οἱ Ἑγγλέζοι πάνω εἰς τὰ μερκεῖζα τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς τὴν γνωρίζομεν ἡμεῖς καὶ Τούρκοι καὶ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὸ φεττικέν, ἡγοῦν νὰ γράφουν καὶ φράγκικα καὶ ρωμαῖκα τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς ἔκαμεν καὶ ἡ Τουρκία, διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ χωρικός τὴν ἡμέραν τῆς δίκης του καὶ νὰ μὴ κάμνῃ λάθος καὶ νὰ πληρώνῃ πρόστιμον. Ἐμάθαμεν μάλιστα πῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐσηκώθη ὁ προκομμένος μας, ἐφέντιμ ἔβη, καὶ εἶπε νὰ γράφουν μόνον μίαν χρονίαν, καθὼς τώρα τὰ φράγκικα, διότι ἂν γράφουν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Χαζιράν (Ἰου-

νίου) καὶ Ἰτεμούζ (Ἰουλίου) κλπ. κα-
θὼς τὴν γνωρίζουν οἱ Κυπριῶτες, ἐννὰ
ζητήσῃ καὶ ἄλλος νὰ γράφουν τρεῖς ἡ-
μέρας, ἵγουν καὶ ἀράπικα διὰ νὰ γίνῃ
κάρμα καριστικὸ καὶ ἐψήφισε μὲ τοὺς Ἑγ-
γλέζους καὶ ἔμεινε μόνον ἡ φράγκικη
ἡμερομηνία. Θέλετε καὶ ἄλλο; ἀκούτα-
τε καὶ ἂν μπορῆς, ἐφέντιμ ἔβει, μὴν
θυμώσης καὶ μὴν τὸν πέψῃς ἔς τὸν διά-
ολον ἐκεῖνον τὸν ἀντιμουτσοῦνον. Ἦτον
ὁ ἴδιος ἕνας ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ποῦ ἐκα-
τέβασε μερικὸς μισθοὺς τοῦς Ἑγγλέ-
ζους; ποῦ πιάσουν μὲ ταῖς χιλιάδες ταῖς
λίραις, ἐνῷ οἱ φτωχοὶ Κυπριῶτες μὲ τὰ
σελίδια μόνον; ὑπέγραψε πρῶτος εἰς τὸ
γράμμα τῆς ἐπιτροπῆς ποῦ ἔλεγε νὰ τοὺς
κατεβάσουν καὶ ὅμως ἅμα εἶδε τοὺς Ἑγ-
γλέζους καὶ ἐμαράζωσαν, ἐγύρισε καὶ
εἶπε μετὰ τους ν ὁ ο υ .

Θέλετε καὶ ἄλλο;—Οἱ δικοὶ μας
ἤθελαν νὰ βάλουν εἰς τὸν νόμον, ὅταν ἐ-
νὸς φτωχοῦ πουλιέται τὸ μάλιν του γιὰ
χρέος ἢ γιὰ μίρην νὰ μὴ μποροῦν νὰ τοῦ
πουλήσουν τὸ ζευκάριν του, ἕνα θονικόν,
τὴν προβιζιόναν τῶν παιδιῶν του γιὰ ἔ-
να μῆνα καὶ τὸ ἕνα κάρτον τῶν χωρα-
φιῶν του γιὰ τῶν δεινδρῶν του καὶ ἐκεῖ-
νος, ἐφέντιμ ἔβει, ὁ λεγάμενός μας ἐ-
φώναζε μαζὺ μὲ τοὺς Ἑγγλέζους ν ὁ
ο υ καὶ δὲν ἔγινεν αὐτὸς ὁ νόμος γιὰ
τὴν φτωχολογίαν.

Ἀκουσε καὶ ἄλλο γουρσουλίκι του,
ἐφέντιμ ἔβει, οἱ δικοὶ μας ἠθέλησαν νὰ
κάμουν νόμον νὰ ὀρίζουν οἱ ἀξάδες τοῦ
κάθε χωριοῦ πότε ν' ἀρχίζου) νὰ ρίπτουν
τὰ χαρούπια καὶ πότε ν' ἀρχίζου) νὰ
τρυγοῦν εἰς κάθε μερρᾶν διὰ νὰ μὴ χα-
λᾷ τὸ πρᾶγμα καὶ βγάλλουν κακὸν ὄνο-
μα τὰ μαξούλια τῆς Κύπρου καὶ δὲν
πουλοῦνται εἰς καλὰς τιμὰς καὶ ἐκεῖνος
ἔβαλε τὸ χέριν του ἐμπρὸς εἰς τὸ στόμαν
του γιὰ νὰ μὴ ἀκούσῃ. ἄλλος καὶ εἶπεν
εἰς τὸν φίλον του τὸν Οὐσεῖν ἐφέντην νὰ
πῇ τὰ ἐναντία καὶ νὰ μὴ γείνη ὁ νόμος
ἐκεῖνος, ἐπειδή τις δὲν τὸν ἤθελαν οἱ Ἑγ-
γλέζοι.

Αὐτὰ γιὰ τὴν ὥραν ἔμαθα· ὕστερα
ἂν μάθω καὶ ἄλλα κουσουρία του ἐννὰ τὰ
γράψω γιὰ νὰ τὸν ἀγκαλέσῃς τοῦ χρόνου
εἰς τὸ μετζιλίσιν, ἂν μείνῃ καὶ τοῦ χρό-
νου καθὼς ἀγκάλεσες τὸν Παπᾶν γιὰ τὰ
δουὰ γρόσια καὶ νὰ τὸν κάμῃς καὶ ἐκεῖνον
ρεζίλιν καθὼς τοῦ ταιριάζει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Ἰσχυρὰ ρωσικὴ δύναμις προήλασε

πρὸς τὸ Ζουλφικάρ. Οἱ Ρῶσοι εἰσέρ-
χονται εἰς τὸ Περσικὸν ἔδαφος, ὡσεὶ
εἰσέρχονται εἰς τὸ ρωσικόν. Ἐξ Ἀσχα-
κὰδ ἀποστέλλονται πλείστοι καὶ σημαν-
τικαὶ ἐπικουρίαι τοῖς Ρῶσοις. Οἱ Ἀφ-
γανοὶ διατελοῦσιν ἐν ἀγωνίᾳ καὶ ἀμη-
χανίᾳ, ἀλλὰ φαίνονται ἀποφασιστικοί.
Πιστεύεται ὅτι ὁ συνταγματάρχης Ἀλι-
κάνωφ ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν
πόλεμον καὶ ὅτι ἐξαπατᾷ τὸν Τζάρον.
Ἐπὶ τῇ προελάσει τῶν Ρῶσων οἱ Ἀφ-
γανοὶ προσεκάλεσαν τὴν ἀγγλικὴν ὁρο-
θετικὴν ἐπιτροπὴν νὰ μεταβῇ εἰς Χερὰ-
την ὅπως διευθύνῃ τὴν ἀμυναν τοῦ φρου-
ρίου τούτου. Ἀφ' ἑτέρου ὁ στρατηγὸς
Κομαρόφ ἀγγέλλει ὅτι οἱ Ἀφγανοὶ
προσῆγγισαν ταῖς ρωσικαῖς προφυλα-
καῖς αἵτινες ἔμειναν ἀκίνητοι καὶ τη-
ροῦσιν ὅλως ἀμυντικὴν θέσιν. Δὲν εἶνε
λοιπὸν δύσκολον νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ἐν-
ταῦθα τὸ πικινίδι τῆς Πεντασῆ, καὶ οὐ-
τω νὰ δοθῇ ἀφορμὴ πρὸς ἐκρηξίν τοῦ πο-
λέμου. Τὰ πράγματα ἐν τούτοις εἶνε
σοβαρώτατα.

—Οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Γενιμε-
χανὲ ἐν Ὀρτάκιοι τῆς Κων]πόλεως δια-
τελοῦσιν ἀπὸ τινὸς καιροῦ ἐν μεγάλῃ
ἀνησυχίᾳ, διότι ἅμα νυκτώσῃ ἐξακολου-
θοῦσι τακτικοὶ λιθοβολισμοὶ κατὰ τῶν
οἰκιῶν παρατεινόμενοι ἐπὶ ὥρας πολλάς·
πολλῶν δὲ παραθύρων αἱ ὕαλοι συνετρί-
βησαν. Ἐξ ἧς ἐπὶ ὑποπτοὶ συνελήφθη-
σαν καὶ ἐφυλακίσθησαν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ
λιθοβολισμοὶ ἐξηκολούθουν ἐνῷ ἐκεῖνοι
ἦσαν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπελύθησαν. Τὰ
γραφῖδια καὶ οἱ ἀπλοῖκοι κάτοικοι τῆς
συνοικίας θεωροῦν τοὺς λιθοβολισμοὺς ὡς
ἐνεργουμένους ὑπὸ βρουκολάκων ἢ ἐξω-
τικῶν. Φαντάσθητε λοιπὸν συναικίαν ὁ-
λόκληρον διατελοῦσαν ἀνάστατον ἐφ' ὁ-
λην τὴν νύκταν, διότι οἱ κ. κ. βρουκολά-
κες διασκεδάζουν παννυχὶ ρίπτοντες πέ-
τρας καὶ συντρίβοντες παράθυρα, λαμ-
πτύρας καὶ κάπου κάπου καὶ καμὶάν κε-
φαλὴν εὐτραφοῦς ἀρμενίου, (διότι ἀρμε-
νικὴ ἡ συνοικία). Ἐδῶσαν rendez-vous
ἐκεῖ οἱ ἔγγονοι τῆς Αὐλῆς καὶ τοῦ Βε-
ελζεβοὺλ καὶ παίζουν τὸ τόπι των νομί-
ζοντες τὰς λείας ὡς πορτελάνη κεφαλὰς
τῶν κατοίκων ὡς κανὲν ντζούζ-μεϊδάνι-
ον ἐφ' οὗ κυλινδοῦν ιαραχωδῶς τὰ λίθι-
να τόπιά των. Γραῖα τις ἀρμενία ἐβε-
δαίου μεθ' ὅρκου ὅτι εἶδεν ἡ τάλαινα
περὶ τὴν 2 ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστὶ,
μέλανα πετεινὸν διερχόμενον σοβαρῶς
τὴν συνοικίαν καὶ προσκαλοῦντα εἰς τὸ

πικινίδι τοῦ; ἀοράτους συντρόφους του.
Ἄλλος τις Ἰουδαῖος ἀναφέρει ὅτι εἶδεν
ἐγειρόμενον ἐκ τοῦ μνήματος σεβάζμιόν
τινα γέροντα καὶ κατερχόμενον βραδέως
τὰς κλιτύας τῶν ἰουδαϊκῶν μνημάτων.
Ἄλλη τις εἶδε γυναῖκα λευχεύοντα, ἐ-
ρυθρὰ φέρουσαν ὑποδήματα διερχομένην
τὴν συνοικίαν. Τίς ἠξέυρει; Ἰσως ἦσαν
οἱ σύντροφοι τοῦ πετεινοῦ. Ἐρωτηθεὶς
μάντις Ἰουδαῖος ἀπεφάνητο ὅτι πρέπει
νὰ κενωθῶσιν αἱ οἰκίαι τῆς συνοικίας,
διότι τὸ πνεῦμα [τὸ στοιχεῖον] τῆς συνοι-
κίας μέλλει νὰ συζευχθῇ ἐρατεινὴν τινα
νεαρίδα καὶ ἀπῆται νὰ κενωθῶσιν αἱ οἰ-
κίαι τῶν ὁποίων τὰς ὕαλους συνέτριβεν
ὅπως ἐκεῖ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι του ἐν πᾶ-
σι, μεγαλοπρεπεῖα. Τρεῖς λόχοι στρα-
τοῦ μετὰ φανοῦ καὶ φώτων βεγγαλικῶν
περιέζωσαν τὴν ἀπειλουμένην συνοικίαν,
οἱ δὲ δαίμονες πτοηθέντες δὲν ἐτόλμησαν
νὰ παίξουν τὸ πικινίδι τοῦ; τὴν νύκτα
ἐκείνην. Φοβοῦνται καὶ οἱ δαίμονες τὸ
φῶς! Καὶ τώρα; Περίτρομοι οἱ κάτοι-
κοι τῶν ἀπειλουμένων οἰκιῶν ἐγκατα-
λείπουν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον τὰς οἰκί-
ας των, ἡ δὲ μετανάστευσις αὕτη ἀπο-
κληθήσεται ὑπὸ τῆς ἱστορίας Ἀρμε-
νικὴ μετοικεσία ἐξ Ὀρ-
τάκιοι.

[Ἐκ τοῦ "Νεολόγου"]

Κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» Ἀθηνῶν ἐ-
φονεύθη Κύπριος ἐργάτης ὑφ' ἑτέρου
συμπατριώτου του μεθ' οὗ πρὸ ἡμερῶν
εἰργάζετο ἐν Κηφισσίᾳ. Ἐνῷ ἐκάθηντο
ἀμφότεροι ἐν τινι καρενείῳ, ὁ φονευθεὶς,
κατόπιν φιλονεικίας ἐρεθισθεὶς, εἶχεν
ἐξαχάγει ρεβόλβερ ἵνα πυροβολήσῃ κατὰ
τοῦ συνεργάτου καὶ συμπατριώτου του,
ἀλλ' ὁ δεύτερος οὗτος δι' ἐπιτηδείας
στροφῆς προφθάσας ἐπληξεν τὸν ἐξαγα-
γόντα τὸ ρεβόλβερ δι' ἐγγειριδίου εἰς τὸν
θώρακα, ἐξ οὗ καὶ ἀμέσως ἐξέπνευσεν.
Ὁ φονεὺς συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς
τὴν φυλακὴν.

Ἀγνοοῦμεν τίνες οἱ Κύπριοι οὗτοι· ἐ-
ζητήσαμεν ἡμῶς πληροφορίας καὶ ἀφοῦ
μέτωμεν θέλομεν δημοσιεύσει τὰ ὀνόμα-
τά των.

—Εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου
ἐφοίτησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξάμηνον
2825 σπουδασταί. Τούτων 119 ἦσαν
τῆς Θεολογίας, 889 τῆς Νομικῆς, 12
τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, 108 τῆς δα-
σονομίας, 975 τῆς ἰατρικῆς, 571 τῆς
φιλολογίας, 154 τῆς φαρμακευτικῆς
σχολῆς.—Οἱ φοιτηταί τῆς Ἑρλάνγης

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

ΑΣΜΑ Α. ὑπὸ Π. Σουδ. τοῦ.

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

(συνέχεια)

Ἐξήτει εἰς τὴν πτώσιν τῆς τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
τῆς Θράκης τὴν βοήθειαν καὶ τῆς Μακεδονίας,
Ἄλλ' ἦλθον εἰς ἀπαιτήσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὅλη·
Ἦχοι τριγμῶν ἀλύσσεων καὶ φθογῶν ἀγωνίας.
Ποῦ εἶνε νῦν ὁ Φίλιππος; Ποῦ εἶναι ὁ Φωκίων;
Φρουρῶν Λατίνων ἀντηχέει κραυγὰ τοῦ Ἑρεχθίδου.

Ἐκ τῶν ἰδίων σου βελῶν τὸ στήθος σου ἐπόνει . . .
Τοῦ Ὀλυμπίου σου Διὸς τὰς αἰωνίους στῆλας
Με τρύχαν δημεγερετικὴν εἶχε συντρίψει μόνη
Καὶ διεδέχθη ὑπ' αὐτὰς τὸν Φίλιππον ὁ Συλλυγὴς.
Ἄν ἡ πικρὰ μετάνοια δὲν ἀνορθεῖ τὰ Κράτη,
Συντρίχει ὅμως Πρόνοια τὰ ἔθνη ὑπερτάτη!

ὑπὸ τοὺς ξένους ἔπεσαν οἱ τοπικοὶ σου θρόνοι,
Ὡς δάφνης φύλλα ἔρρευσαν οἱ χρόνοι τῆς εὐκλείας,
Ἀλλὰ τὸν πατριωτισμὸν διέσωσαν οἱ χρόνοι
Ἀστέρων ὑπὸ τὰς πυκνὰς νεφέλας τῆς δουλείας.
ὑπὸ τὴν τέφραν ἠῤῥαξε τὸ πῦρ τοῦ πνεύματός σου
Καὶ λάβαν ὁ ἐντάφιός ἐκράτει παγετός σου.

Διέσχισε τὰ κύματα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης
Ἡ ἐθνικὴ σου κιβωτός μετ' ὁ Σταυρὸν σημαίαν,
Διῆλθες τῶν ἐρήμων σου τὰς ἀχανεὶς ἐκτάσεις
Κ' ἐρρίφθης εἰς τὸν Ὀλύμπου μ' ἀντάρτιδά ρομφαίαν.
Ἀλλὰ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου σου πρὸ τῆς Μακεδονίας
Ὅποιας ἡ καρδίᾳ σου ἠσθάνθη ἀγωνίας!

Καὶ δούλην καὶ κυρίαρχον σ' ἐθαύμασεν ἡ Δύσις!
Ἀγία καὶ φιλόσοφος κ' εἰς τὸν ἐγωϊσμὸν σου,
Ἡ παλλουσα τὸ δόρυ σου, ἡ σύρουτα ἀλύτσεις,
Φῶς καὶ ἀγάπην ἔχεις μετ' ὁ πολιτισμὸν σου!
Θάρρει, Ἑλλάς μου! Ὁ Θεὸς ποτὲ τοῦ δὲν κρημνίζει
Τὸ ἄστρον ὅπερ ἔστησε τὰ ἔθνη νὰ φωτίζει.

ΑΣΜΑ Β'.

ΤΙΝΕΣ ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ;

Διότ' ἡ ἐγωϊστικὴ Ἑλλάς τῶν πάλαι χρόνων
κατὰ παντὸς ἐγωϊστοῦ Ἀνδρός τῆς ἡγωνίας
Κ' ἐλάττισε τὸν Φίλιππον ὡς ἐλευθεροκτόνον,
Δὲν εἶνε χώρα Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Μακεδονία;
Ἐὰν τοῦ Αἵμου ἡ κοιλάς Ἑλληνικὴ δὲν εἶνε
Ἔστωσαν χώραι Καφρικαὶ κ' ἡ Σπάρτη κ' οἱ Ἀθηναῖοι!

Ἀλλ' ἂν δὲν εἴν' Ἑλληνικὴ ἡ γῆ τῶν Μακεδόνων,
Ποίᾳ ἡ ἐθνικότης τῆς καὶ ὁ φυλετισμὸς τῆς;
Ὅποιαν γλώσσαν ὁμιλεῖ πρὸ τρισχιλίων χρόνων;
Ὅποια ἡ θρησκεία τῆς καὶ ὁ ἱερατισμὸς τῆς;
Τὴν περικεφαλαίαν τῆς, τ' Ἀχαικὸν τῆς κρᾶνος
Περιεβλήθησαν ποτὲ Λυδὸς ἢ Τουρκομάνος;

Ἄν τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς εἴχ' ἡ πολυθεία,
Ὀρθόδοξοι ὡς Λάκωνες ἦσαν οἱ Μακεδόνες,
Εἰς τὴν Ρωδόπην ἔπεμπε χρησμούς τῆς ἡ Πυθία,
Καὶ θύοντας εἰς τοὺς Δελφοὺς τοὺς εἶδον οἱ Αἰῶνες.
Εἰς τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος μετὰ στάχεις καὶ μετὰ μύρτα
Ὡς Ἀθηναῖοι, ὡς Ἀρκὰς ὁ Μακεδὼν ἐσκήρτα.

Καὶ ὅταν τοῦ ἰδανισμοῦ αἱ προσωποποιήσεις
Εἰς μίαν τρισυπόστατον ὑπέκλιναν Τριάδα,
Πρὸς Μακεδόνας ἤχησαν αἱ πρῶται προσφωνήσεις
Τοῦ Παύλου, πρὶν εἰς Βάπτισμα καλέσῃ τὴν Ἑλλάδα [1]
Οἱ Μακεδόνες ἔκτοτε διὰ τοῦ αἵματός των
Τὰ ἄρθρα τῆς Ἑλληνικῆς στηρίζουν πίστει τῶν.

[1] Ἴδε τὰς πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολάς Παύλου
τοῦ οὐρανοβάμονος.

Οἱ τὴν Μακεδονίαν μαζὶ ζητοῦντες τίς εἴσθε;
Ἡ ἀνθρωπότης τὰς καλεῖ περιέργως, προβῆτε!
Μὲ βδελυγμίαν ἐρωτοῦν τὰ ἔθνη πῶς καλεῖσθε;
Ἐπώνυμον δὲν ἔχουσιν οἱ νόθοι κ' οἱ ἀλλοτρίοι;
Τοῦ Κόσμου τὸ κριτήριον τοῦς τίτλους τὰς προσμένει,
Περγαμηνὰς πολιτισμοῦ ζητεῖ ἡ οἰκουμένη.

Ῥωμοῦνοι! Σέρβοι! Βούλγαροι! Ναι, Σαί; ἀλλ' εἰπατέ μου.
Σεῖ; εἴσθε τίς; ἔχετε καθόλου ἱστορίαν;
Τόσον πτωχὰ ἐπίβητα δὲν ἤκουσα ποτέ μου.
Καὶ σεῖ; λοιπὸν εἰς τῶν ἔθνων βιοῖτε τὴν χορείαν;
Τῆς χώρας τ' Ἀλεξάνδρου μαζὶ λοιπὸν ὡς κληρονόμοι
ὑψοῦσθε εἰς τοὺς οὐχας καὶ σεῖ; καὶ σεῖ; ἀκόμη;

Καὶ Ὀστρογόθους ἤκουσα, Κίπρους, Γαλλάτας, Οὔνους,
Ἦκουσα Τούρκους, Ἀραβὰς, Πέρτας, Λυδοὺς, Τυρίους;
Ἀλλὰ τοὺς Σέρβους πώποτε, οὐδέποτε Ρωμοῦνους.
Βουλγάρους μόνον ἤκουσα τοῦ Κρόνου τοὺς ἀγρίους [1]
Αὐτοὶ ὅταν κατέπιπτε τοῦ Γένους μαζὶ ὁ Λέων
Λύκοι πεινῶντες ὤρμησαν ἐκ Σευθικῶν σπηλαίων
(ἀκολουθεῖ)

[1] Ὁ φυλετισμὸς τῶν Βουλγάρων ἐστὶ κρᾶμα Μογγολι-
κοῦ, Ταταρικοῦ καὶ Οὐνικοῦ αἵματος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίᾳ ἄπισσα γρ.	215
„ συνήθη γερά,,	190—205
„ κόκκινα καὶ ξυτισμένα	150—180
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὁκὰ παρ.	67
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
καϊτή „ „	11—12.

Αἶνιγμα 72

Μὲ κάππα τοῦ; στομάχου; σφοδρῶς στενοχωρῶ
Μὲ Μ, δὲ εἴμ' ὀλέθριον δρέπανον τῶν βροτῶν.
Μὲ Π, δὲ τοὺς ὀδεύοντας κ' ἀπόρου; ὀδηγῶ.
Μὲ Φ, δὲ εἴμ' ἀφορητὸς μπελάς τῶν γεωργῶν.
Ἀκέφαλον δὲ εἴμχι γῆς μέρος ὑψηλόν.

Πολ. Χ. Γαβριηλίδης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Κορ. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζα-
χαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσός» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κειμενον μαγαζίον, εἶδο-
ποιεῖ παντὰς, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατα-
σκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπι-
σκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ
πάντα εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν
τοῦ ἱατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κα-
τὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πῆχεις, βάθος δὲ 40 με-
τὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιων.—Πωλεῖται ἐπίσης μίᾳ με-
ρίς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικου-
μένης ὑπὸ τοῦ Κυπτᾶν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν κα-
ζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων,
καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν
100 ὀκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀπο-
ταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελε-
βάντου ἐν Λεμησσῷ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.